

Багусні банани

✎ Ursula Nafula
🔗 Catherine Groenewald
📄 Natalia Nalvko
🗣️ 4
🇺🇰 Українська

Global Storybooks
globalstorybooks.net

Багусні банани

✎ Ursula Nafula
🔗 Catherine Groenewald
📄 Natalia Nalvko

This work is licensed under a Creative Commons
[Attribution 3.0 International License.](https://creativecommons.org/licenses/by/3.0)
<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0>

Бабусин город був чудовий. Там було багато сорго, проса і маніоку (юки). Але найкращими були банани. Хоча бабуся мала багато внуків, я таємно знала, що я була найулюбленіша. Вона часто запрошувала мене до себе. Вона завжди розповідала мені маленькі секрети. Але був один секрет, який вона мені ніколи не розказувала: де дозрівали банани.

Пізніше того вечора мене покликали мама, тато і бабуся. Я знала чому. Ввечері, коли я лягла спати, я знала, що більше ніколи не буду красти ні у бабусі, ні у батьків, і, звичайно, ні у будь-кого іншого.

Якось одного дня в побачила велику солом'яну корзину на сонці біля бабусиної хати. Коли в запитала, для чого ця корзина, в почувла у відповідь: "Це чарівна корзина". Біля корзини було кілька бананових листків, які бабуся час від часу перевертала. Мені стала цікаво. "Для чого це листя, бабуся?" - в запитала. Бабуся тільки відповіла: "Це чарівне листя."

Наступного дня був базар. Бабуся прокинулася рано. Вона завжди брала продавати банани і маніок (юку) на базар. В не поспішала до неї того дня. Але в не могла довго її уникати.

Було дуже цікаво спостерігати за бабусею, бананами, банановим листям і великою солом'яною корзиною. Але бабуся відправила мене по якійсь справі до мами. "Бабусю, будь ласка, дозволь мені подивитись, як ти готуєш..." "Не будь впертою, дитинко, роби, як я сказала", - сказала вона, і я пішла.

Наступного дня, коли бабуся збирала овочі у городі, я тихенько прокралася у будинок і заглянула у корзину. Майже всі банани були дозрілі. Я не стрималася і взяла чотири. Коли я йшла на пальчиках до дверей, я почула, як бабуся кашляла надворі. Мені вдалося заховати банани під сукню і пройти повз бабусю.

коли я повернулася, бабуся сиділа на дворі, але вже не було ні корзини, ні бананів. "Бабусю, а де корзина, де всі банани, і де...?" Але відповідь, яку я почула, була: "Вони всі у моєму чарівному місці!" Я була така розчарована!

Наступного дня, коли бабуся прийшла до моєї мамі, в побігла у бабусяну хату, щоб перевірити банани ще раз. Там було кілька дуже дорілих бананів. Я взяла один і заховала у своє плаття. Накривши корзину, я пішла за будинок і швидко з'їла банан. Це був найсолодший банан, який я коли-небудь куштувала.

Через два дні бабуся попросила мене принести її ціпок із спальні. Як тільки я відкрила двері, я відчула сильний запах дозрілих бананів. У кімнаті стояла бабусина велика чарівна солом'яна корзина. Вона була добре захищена під старою ковдрою. Я підняла ковдру і понюхала цей дивовижний запах.

Бабусин голос застав мене зненацька, коли вона покликала мене: "Що ти там робиш? Поспіши і принеси мені ціпок." Я побігла і винесла ціпок. "Чому ти посміхаєшся?" - запитала бабуся. Її питання змусило мене зрозуміти, що я досі посміхалася від того, що дізналася про її чарівне місце.